

Barack Obama o Bosni i Hercegovini

November 25, 2013 at 9:02am

Prevod sa engleskog: Radmila Solesa-Cetic

U nedavnom razgovoru s predsjednikom Obamom, nas reporter Wishy Sky je, pored goruce teme o zdravstvenom osiguranju Amerikanaca i katastrofi lansiranja novog website, dotakao i par tema koje se ne nalaze na udarnim vijestima americkih medija.

Jedna od njih je i situacija u Bosni i Hercegovini.

- Gospodine predsjednice, Bosna i Hercegovina, vec 18 godina nakon zavrsetka rata, je u nekom zamrznutom stanju. Sporazum koji su potpisali njihovi predstavnici u Dayton ih je ostavio nekako nedorecene. Stanje sa terena govori da i dalje u njoj zive "zaracene" strane, u miru i neimastini. Mnogi se boje ponovnog sukoba. Kakve su Vase namjere u popravljanju BiH situacije?

- Na pocetku svog prvog mandata sam se malo pozabavio sa Bosnom. Kao pripadnik manjine u Americi sam suosjecao s njihovim problemima. Bio sam apsolutno iznenadjen da sve tri strane u sukobu izgledaju potpuno isto. Jos vise sam bio iznenadjen kad sam vidio da govore istim jezikom. Interesantna se stvar desila kad sam pozvao njihove predstavnike na razgovor u Bijelu kucu – svi su rekli da vole cevape i sljivovicu. Svi se s nostalgijom sjecaju vremena kad im je diktator Tito bio predsjednik, sto me je totalno zbunilo. U nekoliko sati razgovora moj je tim pokusao da nadje sto vise zajednickih tacaka u cilju sto brzeg kompromisa. I nisu se trudili monogo. Poslije nekoliko shuts (casice) rakije poceli su govoriti o njihovim uspjesima u nogometu i kosarci, Olimijadi u Sarajevu. I sve tri strane su bile ponosne na "svoje" uspjehe. Mogao sam se ukljuciti u razgovor o kosarci jer sam i sam pratio uspjehe tada jugoslovenske reprezentacije: Kicanovic, Delibasic, Slavnic; pa kasnije Divac, Radja, Kukoc, i naravno – Drazen Petrovic.

Zaključio sam da je jedina razlika u tome da li idu u crkvu (i koju, postoje dvije koje su kao tamo relevantne) ili dzamiju. Kad bi se mi u Americi sukobljavali po istom principu kod nas bi bilo dvije-tri stotine "zaracelih" strana.

- Pa, da li ste dosli do nekog trajnog rjesenja?
- Nepametno je da ja kao lider jedne drzave govorim da je sav problem u njihovim liderima. Principom "zavadi pa vladaj" oni vec godinama odrzavaju svoje pozicije. Ali, siguran sam, i svi oni, kad se nadju pored njihove sljivovice, iza zatvorenih vrata "pjevuju istu pjesmu".
- A sta je sa osjecajem "manjinske nepogodnosti"?
- To nisam osjetio, ali su mi rekli da kad Bosanac katolik ode u Hrvatsku da ga zovu Bosanac i da se osjeca "manjinom". Isto se desava Bosancu pravoslavcu u Srbiji. Svi ga, cak i rodjaci, zovu Bosanac.
- Pa, sta je, po vama, rjesenje problema u Bosni i Hercegovini?
- Sloboda vjeroispovijesti tamo postoji. Tu slobodu treba praktimirati u privatnom zivotu kao sto mi to cinimo. Pod hitno se trebaju razdvojiti od javnih, drzavnih ustanova. Bosna ima prirodne potencijale, Bosna ima inteligentnu mladost, i ja imam potpuno povjerenje u mir i razvoj Bosne.
- Da li ce Amerika, kao svjetska velesila, ista poduzimati?
- Iskreno, mi i nemamo nekih interesa tamo. Nemaju naftu, suncana energija nesto malo po Hercegovini, necemo. Moj prijatelj, milijarder Warren Buffet se zanosi idejom da sav svoj kapital investira u Bosnu. Rekao mi je nedavno – Moje poslovne investicije bi donijele Bosancima "americke" plate i

98 posto Bosanaca bi pocelo da s ponosom privredjuje i hrani svoje porodice. Onih 2 posto, koji to sad rade, bi "preko noci" nestali. Mirna revolucija. Radna revolucija. A Warren bi od Martin Broda, preko Bihaca, do Neuma izgradio sebi kolibice. Pa malo na Unu, malo na Jadran...Vidis, nije to losa ideja. I ja bih volio da vidim tu Unu s kojom se svi ponose!

- Hvala vam, gospodine Obama.

Utom se i ja probudih...

